

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217010762
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7217010762.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31. júla 2019, v trestnej veci obžalovaného K. K. pre zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 27.2.2019 sp.zn. 3T/48/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Košice II uznesením zo dňa 27.2.2019 sp.zn. 3T/48/2017 uznesením podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpila trestnú vec vedenú proti obžalovanému K. K.T., nar. XX. X. XXXX v Košiciach pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

v Košiciach v byte na ul. Važeckej 11 od mesiaca jún 2016 až doposiaľ spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojej družke MVDr. I. N., a to ponižovaním a pohrdavým zaobchádzaním, vulgárnym nazývaním poškodenej, fyzickým napádaním poškodenej, sácaním poškodenej do predmetov, pohryzením, bezdôvodnou kontrolou a izoláciou od príbuzných odopieraním spánku, vynucovaním si intímneho styku násilím, vyhrázaním sa fyzickou likvidáciou, opakovaným vyvolávaním strachu a stresu poškodenej kričaním na jej osobu aj v prítomnosti jej maloletých detí, čím mal takto u poškodenej MVDr. I. N. dlhodobo spôsobiť fyzické a psychické utrpenie, čo ohrozuje jej fyzické a aj psychické zdravie,

na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zmien a doplnkov.

Proti tomuto uzneseniu, po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zhlásil sťažnosť okresný prokurátor (ďalej len prokurátor).

V písomných dôvodoch sťažnosti prokurátor uviedol, že v priebehu dokazovania na hlavných pojednávaniach bolo výpoveďami poškodenej MVDr. I. N., svedkov R. N., I. N. S. W.. R. N.O. preukázané týranie poškodenej ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vulgárnym nazývaním, fyzickým napádaním, izoláciou od príbuzných, odopieraním spánku, vynucovaním si intímneho styku násilím. Prokurátor je toho názoru, že obžalovaný K. K. sa dopustil konania v celom rozsahu ako mu kládla obžaloba za vinu, a že toto konanie bolo v období od júna 2016 do 1.2.2017 takej intenzity a v takom rozsahu, že spôsobilo o poškodenej MVDr. I. N. klinické príznaky posttraumatickej stresovej poruchy.

Vyplýva to aj zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológie vypracovaného znalcom PhDr. Ľudovítom Belešom z ktorého vyplýva, že poškodená bola z psychologického hľadiska vystavovaná

silným zážitkom fyzického aj psychického násilia, aktuálneho aj budúceho, ktoré predstavovali rôzne silné a stresujúce vyhrážky, intenzitu predmetného hľadiska je preto považovať za neúmerne vysokú už aj vzhľadom k zisteným symptómom v jej emočnom prežívaní. V súhrne to vytvára klinický obraz postraumatickej stresovej poruchy, ako aj emočnej reakcie na neúnosné silné zážitky stresu a strachu, ktorých trvanie s najväčšou pravdepodobnosťou prekročilo interval pol roka.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, v závere písomných dôvodov sťažnosti prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil sťažnosťou napadnuté uznesenie Okresného súdu Košice II v celom rozsahu a aby vo veci nariadil hlavné pojednávanie.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je nedôvodná.

Krajský súd rozhodujúci o sťažnosti z predloženého spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal dňa 15.6.2017 obžalobu na obžalovaného K. K. pre zločin týranie blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti obžalobného návrhu.

Podaná obžaloba bola prejednaná na hlavnom pojednávaní, kedy obžalovaný uviedol, že poškodenú nehrýzol, vulgárne jej nenadával, neponižoval ju, fyzicky nenapádal, nevyhrážal sa jej. Obžalovaný priznal, že po narodení ich dcéry v máji roku 2016 poškodená strácala záujem o intímny život a hovorila mu, aby si niekoho našiel a odsťahoval sa, keď si postaví dom. Naposledy mali intímny styk v auguste 2016, sám sa cítil byť psychicky týraný a flustrovaný. Počas toho, ako vodieval syna do škôlky, kde sa stretol s kamarátkou z detstva, zaľúbil sa a v auguste 2016 s ňou nadviazal intímny vzťah. Poškodená to vytyšila a keď v januári 2017 to zistila z jeho telefónu, tak podala naňho trestné oznámenie.

Obžalovaný ďalej uviedol, že ich spolužitie nebolo harmonické, poškodená mu vyčítala, že je stále v robote, že sa nestará o deti a používala voči nemu vulgárne výrazy. Pri jednej žiarlivostnej scéne, keď ho búchala telefónom po hlavu ju sotil a udrela sa do skrine. Navštevovali ich rodičia poškodenej, jej sestra s manželom a jeho otec.

Z výpovede poškodenej MVDr. I. N. aj krajský súd zistil, že obžalovaný si často v noci vypisoval SMS s priateľkou T., mal deficit spánku, následnú nervozitu si vybíjal na nej a na deťoch. Toto sa opakovalo aj neskôr pri jeho priateľke C. Q.. Vtedy ho začala odmietať po intímnej stránke a vzťah sa medzi nimi vyostroval. Poškodená potvrdila výpoveď obžalovaného v tom, že keď sa s obžalovaným hádali doma kvôli C. Q., tak ju sotil o skriňu, inak ju fyzicky nenapádal, ani vtedy, keď mal vypité. Keď bol pod vplyvom alkoholu a ona doňho slovne „zavítala“ tak až vtedy jej vulgárne nadával. Priznala, že znášala, keď odmietol ísť vonku s ňou a deťmi a tvrdil jej, že musí pracovať na počítači, alebo ísť do práce. Viackrát jej povedal pred svojím otcom, že je tučná a vytkol jej, keď sa niekedy neupravila a nenamaľovala.

V októbri 2016 kvôli zmierneniu napätia súhlasila, že budú mať pohlavný styk ale potom si to rozmyslela a vtedy ju obžalovaný uhryzol do ramena a hádzal po nej vankúš. Aj v decembri 2016 proti jej vôli mali 3-krát pohlavný styk, trestné oznámenie nepodala, lebo by to nepreukázala.

Niekoľkokrát mu zbalila veci a vyložila pred dvere, zámok nikdy nevymenila, obžalovaný sa nikdy neodšťahoval. Pri hádkach sa jej vyhrážal zlikvidovaním, ak mu nedá deti. Od októbra 2016 jej asi 6-krát odmietol dať auto, aby mohla cestovať s deťmi k rodičom, musel prísť jej otec. K sestre chodila 2-3-krát do mesiaca. Poškodená pripustila, že aj ona poslala vulgárnu SMS správu C. Q.. V januára 2017 sa odsťahovala k rodičom a od leta 2017 má nového partnera, s ktorým žije v Gočove.

Matka poškodenej svedkyňa R. N. uviedla, že na začiatku jej dcéra povedala to, že obžalovaný chce sex 3-krát denne, až po naradení vnučky K. sa jej začala sťažovať, že sa málo venuje rodine, preferoval prácu a priateľky. Pre jeho správanie na vnučkiných narodeninách, kde neustále telefonoval a smskoval s priateľkou, mu zakázala návštevy vo Vlachove, čo bol pre neho veľký trest. K fyzickým útokom mala svedkyňa dva poznatky, keď sotil poškodenú a udrela si ruku a keď ju pohryzol na ramene, lebo s ním nechcela mať sex. O tom, žeby dcére odopieral spánok, mimo toho, že chcel v noci sex, vedomosť nemá. Za najzávažnejšie voči jeho konaní považovala skutočnosť, že mal priateľky. Vie, že dcéra ho

3-krát vyhodila z bytu. Peknými rečami ju presvedčil, aby ho prijala naspäť. Jej dcéra nechcela podať trestné oznámenie, ale ju doma presvedčili, nemysleli si, že obžalovaný skončí vo väzbe, chceli mu len pohroziť.

Sestra poškodenej svedkyňa Ing. R. N. uviedla, že psychické týranie poškodenej sa začalo 3 mesiace po narodení syna, lebo poškodená MVDr. I. N. začala pracovať, keďže obžalovaný bol v tom čase nezamestnaný a nemala peniaze. Ako príklad jej zlého psychického stavu uviedla, že keď boli spolu vo Vlachove, sestra sa bavila normálne so všetkými v rodine, s obžalovaným však vôbec nekomunikovala.

Sestra obžalovaného svedkyňa Ing. I. T. vypovedala, že poškodená a obžalovaný sa s ňou nebavili o ich spolužití, ale zaregistrovala také zmeny, že raz boli šťastní, raz smutnejší.

Švagor obžalovaného svedok C. T. neregistroval, aby sa boli obžalovaný a poškodená pohádali, ale bola dusná atmosféra z toho, že poškodená bola arogantná, mala rôzne narážky a z tohto dôvodu ju prestali pozývať na grilovačky.

Ostatní svedkovia Š. K., C. Q., L. Q. sa vyjadrovali v podstate ku kríze vo vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou, ktorá vyplývala z toho, že obžalovaný si počas manželstva s poškodenou našiel priateľku C. Q.. Všetci poškodenú charakterizovali ako dominantnú osobu, ktorá sa v niektorých prípadoch správala cholericky.

Z výpovede svedka I. Q., syna poškodenej z prvého manželstva aj krajský súd zistil, že po mesačnej známosti sa jeho matka - poškodená vydala za obžalovaného. Asi dva roky žili v spoločnej domácnosti aj s jeho dvoma mladšími súrodencami. S obžalovaným mal denne vzájomné hádky a následne ho obžalovaný vyhodil z bytu, odišiel do podnájmu, ktorý mu platila matka. Spúšťačom totálnych výbuchov do nepričetnosti u obžalovaného bolo, keď matka mala vypité, vtedy však matka veľmi provokovala. Matku videl 2-krát s monoklom pod okom, keď bola opitá, vtedy s ňou obžalovaný triasol, nevidel, aby ju udrel. Svoju matku svedok I. Q. charakterizoval tak, že uprednostňovala alkohol, frajerov a pofiderných ľudí.

Ani susedia poškodenej svedkovia C. Y. S. G. D. v rozhodnom období neboli svedkami takých skutočností, ktoré by nebolo možné vyhodnotiť, ako bežnú partnerskú hádku, obojstrannú zo žiarlivosti.

Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru psychológia aj krajský súd zistil, že u obžalovaného psychomotorické tempo je pomerne akcelerované, má sklon k zbrklým reakciám, pri ktorých nezohľadňuje dôsledky svojho správania na okolie. Jeho líži skóre je v normorozsahu, emočný profil vykazuje aj pomerne dobre zastúpené tzv. vyššie city a empatické schopnosti. Nebol u neho zistený sklon k agresívnemu správaniu. Psychický vývoj obžalovaného prebiehal bez matky, čo s najväčšou pravdepodobnosťou spôsobuje jeho nevyvážený prístup k partnerským vzťahom, nestálosť k nim, pomerne infatívne, nezrelé správanie. V partnerských vzťahoch sa orientuje na vekovo staršie ženy.

Na naplnenie znakov trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby treba, aby v dôsledku páchatelovho týrania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie, a to ktorýmkoľvek konaním taxatívne uvedeným v § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a teda bitím, kopaním, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponížovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť.

Fyzické alebo psychické utrpenie má byť pritom také, že sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Podľa názoru krajského súdu v rozpore s vyššie uvedenými pojmovými znakmi týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je záver znalca z odboru psychológie, ktorý u poškodenej zistenú symptomatológiu - postraumatickú stresovú poruchu odôvodnil ako výsledok opakovaných a intenzívnych neúnosných partnerských konfliktov, pričom poškodená bola z psychologického hľadiska vystavovaná silným zážitkom fyzického aj psychického násillia, zistené symptómy svedčia pre trvanie

týchto zážitkov nad horizont pol roka. Znalcom z odboru psychológie bola poškodená MVDr. I. N. vyšetrená dňa 31.1.2017 ku obdobiu rokov 2014-2015.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Závažnosť prečinu musí byť obligatórne zvažovaná pri rozhodovaní o každom čine vykazujúcom formálne znaky prečinu. Nie je na ľubovôli orgánov činných v trestnom konaní a súdu, či bude závažnosť prečinu v konkrétnom prípade zvažovať alebo nie. Avšak toto zvažovanie musí byť zachytené aj v odôvodnení konkrétneho rozhodnutia.

Pri určení závažnosti prečinu ako merateľného kritéria materiálneho znaku (materiálneho korektívu) je potrebné si uvedomiť, že materiálny znak je daný súborom viacerých skutočností, ktoré treba v každom jednotlivom prípade zvážiť ako jeden celok, aj keď v každom jednotlivom prípade môže byť pomer, ktorým sa prihliada na tieto jednotlivé skutočnosti a na vzájomný vzťah medzi nimi rôzny.

Krajský súd v predmetnej trestnej veci tento materiálny korektív starostlivo zvážil a dospel k nasledujúcim zisteniam:

Tak, ako už bolo konštatované znalcom z odboru psychológie k závažnejším následkom, čo v danom prípade predstavuje zistený posttraumatický stresový syndróm nevznikol v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného. Tvrdenie prokurátora, že táto stresová porucha prekročila pravdepodobne interval pol roka, nie je možné posudzovať izolovane od záverov znalca z odboru psychológie nakoľko žiadnym dôkazom nebolo preukázané, že klinické príznaky posttraumatickej stresovej poruchy u poškodenej MVDr. I. N. vznikli zo spolužitia s obžalovaným, alebo z dlhodobého spolužitia s predošlým partnerom.

Ďalším materiálnym znakom sú okolnosti, za ktorých bol trestný čin spáchaný, pričom pôjde najmä o zváženie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré aj krajský súd zistil nasledovne:

Obžalovaný K. K. nemá sklony k agresivite, vyrastal bez matky, z čoho vyplýva jeho frustrácia, ktorú si nahrádza striedaním partneriek starších od seba.

Z odpisu registra trestov aj krajský súd zistil, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že aj krajským súdom nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť, práve naopak, bola zistená poľahčujúca okolnosť, t.j. doteraz viedol bezúhonný život.

Čo sa týka materiálneho znaku miery zavinenia, krajský súd je toho názoru, že na problematickom družobnom spolužití majú svoj podiel obžalovaný K. K. (tým, že nenachádzal citové a iné uspokojenie v družobnom pomere, nachádzal si partnerky) a taktiež aj poškodená (ktorá bola dominantnejšou, viackrát vyhodila z bytu svojho druha u ktorého zistila neveru a pred družobným spolužitím s obžalovaným mala dlhoročný partnerský vzťah ktorý obdobne ako s obžalovaným skončil pre neveru partnera). Aktuálne je opätovne v novom partnerskom vzťahu.

S prihliadnutím na spôsob vykonania činu, následok konania (je pochybné, či vo vzťahu k žalovanému skutku vôbec nastal) zavinenie a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (t.j. zistenie poľahčujúcej okolnosti) a pohnútku má krajský súd zato, že znaky tvoriaci materiálny korektív prečinu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. poukazujú na nepatrnú závažnosť konania obžalovaného.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spácha ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním, ujmom na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Na základe vyššie uvedeného aj krajský súd dospel k jednoznačnému záveru, že skutok nie je trestným činom a preto sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.